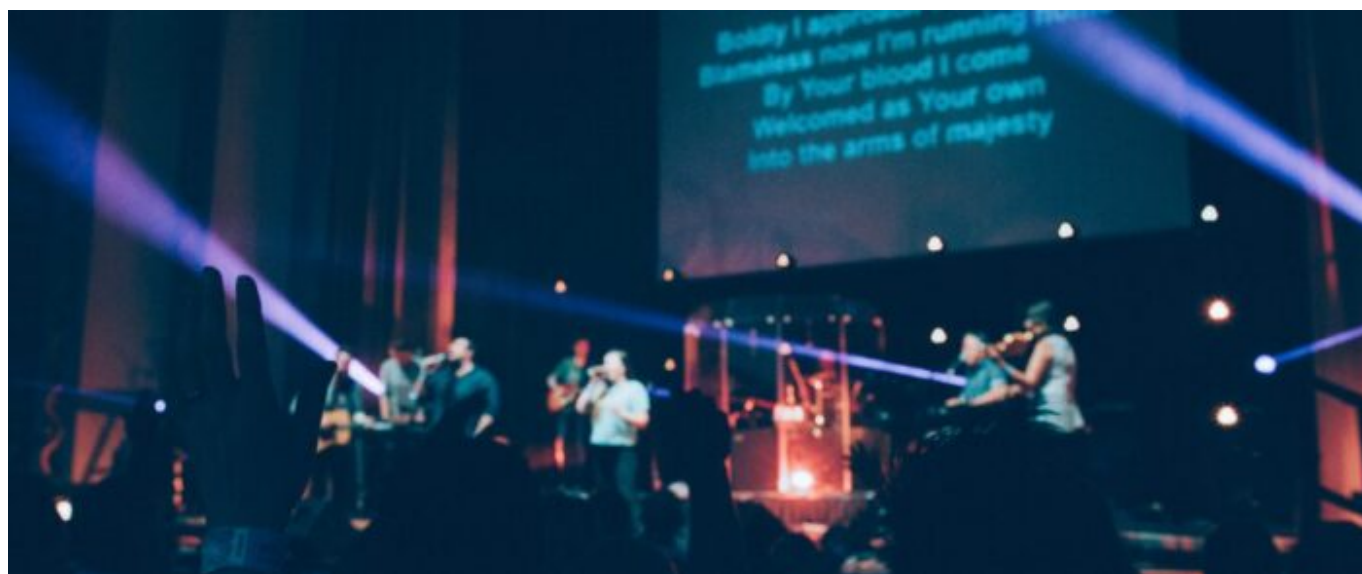

Svědectví: 68. Přivádí nás hudba při bohoslužbách k duchovní amnézii?

Svědectví

Přivádí nás hudba při bohoslužbách k duchovní amnézii?

Za těch deset let, co se pomalu vzdalují od současného *hnutí uctívání* (*worship movement*), jsem si všiml jedné věci. Když přijdu na bohoslužbu v současném sboru nebo náhodou narazím na rozhlasovou stanici CCM, už téměř nikdy neznám žádnou z písní.

Písně z doby před deseti lety (dokonce i mnohé z doby před dvěma lety) byly téměř zcela nahrazeny novými.

Nesnažím se přetřásat *války o uctívání* a nejsem odpůrcem rádia CCM. Po většinu svého života jsem byl v první linii, vyzbrojen svým Epiphonem SG a 120wattovým zesilovačem Fender, který by vám mohl rozfoukat vlasy, kdybych ho zesílil naplno.

Většinu svého pozdního dospívání a počátek dvacátých let jsem strávil tím, že jsem plnil sborové sklepy a poloopuštěné budovy hlasitým a radostným (i když ne vždy naladěným) zvukem, než jsem stejně jako mnoho dalších *DIY¹ worship warriors²* v mém věku konečně zdokonalil svůj zvuk a vydal se do jasných světél a uhlazených 75minutových produkcí současných bohoslužeb ve stylu megasborů.

Stále si myslím, že na nových svěžích projevech víry je něco krásného. Nicméně jak hudbu z minulého roku rychle nahrazují nové písně tohoto měsíce, začínám si říkat, jestli se to všechno neděje příliš rychle.

Na nových písních není nic špatného, ale ve světě, ve kterém se většina křesťanů (včetně mě) naučila nazpaměť trapně více textů písní než veršů z Písma, si říkám, jestli stále se zrychlující rotace písní nepřispívá k odtržení tolika křesťanů od historických kořenů víry.

Nejde jen o písně. Pro většinu z nás jsou biblické verše, které známe, jen o málo víc než útržky – snadno se vytrhávají z kontextu, snadno se zneužívají špatnými herci – kazateli, kteří podporují tu či onu ideologii.

A v době, kdy mnoho křesťanů chápe svou víru prostřednictvím textů písní, sociálních médií a oblíbených osobností televizního zpravodajství, je to recept na to, co Ježíš v Kázání na hoře nazval stavbou domu na základech z písku.

“Je to recept na to, co Ježíš nazval stavěním svého domu na základech z písku.”

Mezi mnoha věřícími Američany panuje měřitelná duchovní amnézie. Nejde jen o to, že už neznáme staré písně nebo učení církevních otců a matek, reformátorů, pietistů či obrozenců; v mnoha ohledech ztrácíme kontakt s tím, čemu křesťané věřili ještě před několika desetiletími nebo dokonce před několika lety.

A co hůř, dosáhli jsme bodu zlomu, kdy mnozí zapomněli na učení samotného Krista a nahradili je reformovanou teologií, biblickým mužstvím, konzervatismem, biblickou neomylností nebo jakýmkoli jiným hnutím, které nás zrovna zaujalo.

Minulý měsíc Zach W. Lambert, kazatel známého sboru *Restore Austin*, který se zaměřuje na moderní uctívání LGBTQ, na Twitteru napsal: “Boha miluješ jen tak, jak miluješ své bližní ... všechny.”

“Tím, že Lambert na Twitteru napsal téměř stejná Kristova slova, byl obviněn z nebiblického chování.”

Šlo o zřejmý odkaz na Matouše 25,40. Žádný komentář, vlastně ani žádný výklad nebo kontextualizace, jen Kristovo učení přeformulované pro zdůraznění. Jak se dalo očekávat, kritici se ohradili, ale argumentace, která byla proti Lambertovi vznesena, byla přinejmenším zarážející. Tím, že Lambert na Twitteru napsal téměř stejná slova jako Kristus, byl obviněn z nebiblického přístupu.

Jak o několik dní později napsal na Twitteru mennonitský pastor z Nebrasky Tim Amor: “V tuto chvíli

můžete přímo citovat Ježíše a být obviněn z hlásání falešného evangelia.”

Jak jsme se dostali do bodu, kdy jsou nyní Kristova slova považována za nebiblická?

To se ukazuje i v průzkumech veřejného mínění. Průzkum *PRRI/Brookings Institution* z roku 2011 ukázal, že pouze 30 % bílých evangelikálů potvrdilo, že voleným představitelům *“lze věřit, že se budou chovat eticky, i když se ve svém osobním životě dopustili prohřešků”*. Nový průzkum z roku 2016 ukázal, že toto číslo vyskočilo na 72 %.

Vzhledem k nedávno se objevivšímu rozšíření tohoto pojmu a různým formulacím otázek v průzkumech na toto téma je myšlenka na křesťanský nacionalismus zatím poněkud obtížnější sledovat, ale náznaky ukazují na stejný druh duchovní amnézie³.

V únoru 2023 zařadil průzkum *PRRI/Brookings* na základě odpovědí na pět otázek 64 % bílých evangelikálů mezi *“přívržence”* nebo *“sympatizanty”* křesťanského nacionalismu.

Vraťme se k mému příběhu: je mi teprve 44 let, ale jsem dost starý na to, abych si pamatoval mnoho starších, velmi konzervativních kazatelů, kteří kázali proti *“americkému snu”* a odsuzovali burzu. Vzpomínám si, že před dvaceti lety byli evangelikálové znepokojeni některými tvrdými konzervativními postoji k imigraci. Nyní se však xenofobie a bezuzdná chamtivost pro některé z nich dostaly na úroveň neměnné křesťanské doktríny.

“Xenofobie a bezuzdná chamtivost se pro některé dostaly na úroveň neměnné křesťanské doktríny.”

Dokonce se vyvinula i toxická maskulinita. V 90. letech minulého století měla organizace *Promise Keepers* daleko k rovnostářství. Dokážete si však představit trenéra McCartneyho, jak projíždí tankem ohlušujícími pyrotechnickými výbuchy, drtí pod sebou auta a přitom střílí z každé ruky útočnou puškou, jako tomu bylo při nedávné ukázce na konferenci *Stronger Men's Conference* ve Springfieldu ve státě Montana?

To mě přivádí zpět k hudbě. Při neustálém přívalu písní o Bohu, který *“bojuje mé bitvy”*, *“dává mi vítězství nad mými nepřáteli”* a je *“pro mě, ne proti mně”*, není vůbec divu, že se Ježíš začíná podobat spíše Rambovi než *“beránkovi, který byl zabit od založení světa”*?

Křesťané napříč politickým a denominačním spektrem riskují, že se propadnou do podobných písečných základů. Ale v liturgických tradicích je těžší ztratit kontakt.

Episkopálové se v roce 2020 modlili za Donalda Trumpa, právě teď se modlí za Joea Bidena a budou se modlit za kohokoli, kdo vyhraje v roce 2024, protože jim to přikazuje liturgie. Budou se dál modlit za chudé a recitovat slova hebrejských proroků proti chamtivosti a nespravedlivému zisku, protože lekciónář neupravuje slova Písma tak, aby vyhovovala nějakému programu.

Vzpomínám si, jak se mě v mém dřívějším životě kazatele *Jižní baptistické konvence - SBC* ptali, proč jsem téměř nikdy nekázal o *“homosexualitě”*. Kázal jsem tehdy z Písma na pasáž po pasáži a jediné, co jsem mohl říct, bylo, že *“na to prostě skoro nikdy nedojde”*.

Zajímalo by mě, kolikrát někteří z kazatelů SBC, které jsem kdysi znal, za poslední rok kázali o transgenderové identitě. Jednoduchá konzultace s lekciónářem by mohla pomoci předejít takovému

pochybením.

Strávit nějaký čas s velkými teology, od nichž jsme zdědili náš duchovní odkaz – dokonce i pohled na Billyho Grahama nebo Johna Newtona – by tomu mohl pomoci zabránit. Několik dalších přitakání časem prověřeným písním víry v neděli namísto nejnovější “bojovým” písním by mohlo potlačit nutkání chopit se zbraní v kulturní válce.

Na svěžích, nových projevech víry vycházejících ze společenství věřících je něco krásného, ale pokud nás nic nepoutá k velkému odkazu víry, který jsme zdědili, stavíme své domy na základech z písku.

Ať už jsou to staré písně, starobylá liturgie, nebo dokonce rovnováha, kterou může přinést lekcionář, evangelikálové zoufale potřebují najít způsob, jak se obejít bez náboženství této doby a znovu se zapojit do dědictví víry, které nám bylo předáno.

Jason Koon

[Baptist News Global](#)

Poznámky:

¹ *DIY* [čti: dý áj wáj] je zkratka z angličtiny, *Do It Yourself* [dů it jórself] – doufám, že můj přepis výslovnosti přežili všichni angličtináři – udělej si sám.

² *worship warrior* – *uctívací válečník* je někdo, kdo je vášnivý ve svém uctívání a chválení Boha. Ten, kdo může uctívat, jako by se na něj nikdo nedíval, a vytvořit atmosféru pro ostatní, aby se připojili k jejich zážitku z uctívání a v mžiku vyrazili do bitvy v nebesích, když atmosféra není vhodná k tomu, aby přebývala přítomnost Boží. Aby srdce bylo přemoženo láskou Boží skrze službu praporů, abyste také obdrželi tuto úžasnou neuhasitelnou touhu uctívat Ho v kráse Jeho svatosti svými prapory.

³ *Amnézie* je ztráta paměti zasahující explicitní (sémantickou nebo epizodickou) paměť.

Jason Koon

Jason Koon

Jason Koon je ordinovaný baptistický kazatel, který píše na rozmezí víry a politiky. Žije v západní Severní Karolíně se svou ženou a dvěma dospívajícími dcerami. Jeho blog „téměř ex-evangelikální“ je na adrese www.jason-koon.com.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)